

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Aenigma

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

emulatio dicitur, & sine laudis est. Item emulatio, & gr...

POETICAE SENTENTIAE.

Ovid. 3. Art.

Tunc bene fortis equus reserato carcere currit,

Cum quos praereat, quosq; sequatur, habet.

Heliodus.

Id est:

Emulatur autem Sicinius vicinum.

APOPHTHEGMATA.

Lacedaemonius dicebat, duos Lylandros Spartam ferre...

quum Xenocratis emulacione aperuisset scholam,

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

quum ei datum esset scribolum, quo nihil inter o...

SIMILITUDINES.

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ut non est verus amor, qui caret emulacione recte factorum...

ADAGIA.

Adagia de emulacione vide sub titulo, Invidia.

EXEMPLA BIBLICA.

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

PROFANA EXEMPLA.

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

EMBLEMA.

emulacionis damnatae: Iosua, Num. 5. v. 28. Pharisaei,

Aenigma.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Notum, obscura & involuta est questio. Aenig. ex Gellio...

interem, vt legimus apud Plutarchum & Herodotum a Piscatori...

Aenigmatis ea est forma, oratio scilicet, quae ex minimè congre...

Hebr. verbum Chodh, significat aenigma seu problema, proposuit...

Mare est Scriptura diuina, habens in se sensus profundos, altitu...

SENTENTIAE PATRVM

Mare est Scriptura diuina, habens in se sensus profundos, altitu...

Sic loquitur diuina Scriptura, vt altudine sua superbos irideat,

Quemadmodum Scriptura simplices superficie resonet, ita fa...

Quemadmodum Scriptura simplices superficie resonet, ita fa...

Quemadmodum Scriptura simplices superficie resonet, ita fa...

Quemadmodum Scriptura simplices superficie resonet, ita fa...

Quemadmodum Scriptura simplices superficie resonet, ita fa...

PHILOSOPHORVM SENTENTIAE.

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

Pythagoras Deum aenigmaticè ita descripsit. Est maximi nume...

PO

POLYANTIEA

Idem. Orator enigmate luscit matrem Pletorij, qui Frontelum accusabat, dicens, eam, dum viueret, ludum, mortuam magistros habuisse, notans, quod, dum viueret, infames ad eam facinorae commere solebant: post mortem vero bona eius venibant. Sermo videtur & absurdus & praeposterus. Nam qui ludos habent, ipsi magistri sunt, & discipulos habent. Magistri autem dicuntur non solum, qui docent, verum etiam qui regunt. Eras. lib. 4. apoph.

Platarchus. Si quis huiusmodi enigma componat; Quid sit quod oderit simul & amet, fugiat & persequatur, minetur & supplicet, irascatur & misereatur, desinere velit ac nolit, eadem re maxime tum gaudeat, tum tristetur? Hic sane scirpus aegre solui & conciliari posset. Porro Sphingis enigma per multa quoque conficta habet. Non enim reuera tripes est fenex, si baculo innitatur: neque infans est quadrupes, quia gressus molles & infirmos manibus fulcit. Amantium autem affectus veri sunt: amant, oderunt, eundem absentem desiderant, praesentem metuunt, adulantur, conuitia dicunt, &c. Sobrius serm. 5.

EXEMPLA PROFANA.

Enigmata mittebant olim Reges finitimi alterutris, & sophisticae quaestiones, quas si nesciret alter dissoluere, pecunia aut aliqua parte regni multabatur, & qui vincebat, sapientior habebatur. Idem Graeci, sublati mensis sibi ipsi gryphos, nodos, & serpos, vt dicebant, cum poena & premio proponebant. M. Anton. Natura de pulchro. lib. 1.

Vide Argutia, & arguto dicta, Sophistica.

Aequalitas.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

AEQUALITAS, Hebr. *Ioscher*, a verbo *Ischar*, rectus fuit, directus est, rectus & planus fuit. Et *Mischer* ab eodem verbo, quod cognitionem habet cum *Aschar*, beatus fuit, & *Casschar*, congruit. Graec. *ισότης*, *ισος*, *ισος*, *ισος*, dicitur. Et est proportio habentium vnam quantitatem. Secundum B. Thom. sent. dist. 19. qu. 1.

Μοίρα τῶν ἀρίστων ἰσότης ἐστὶν ἐν πάντων ἰσότης.
Partem omnibus tribue, aequalitas sanè in omnibus optima.
Aequalis, Graecè *ισος*, *ισος*, & *ισος*, *ισος*, dicitur. Est medium inter defectum & excessum. Secundum Aristotelem libro secundo Ethicorum.

Aequale est, quod habet quantitates mensuratas aequales. Alb. Mag. lib. 3. phys. tract. 7. c. 5.
Aequale, in iustis, & in amicitia, non similiter se habet. Nam in iustis primò est, quod est ex dignitate: secundò, quod in quantitate est: at in amicitia contra. Arist. lib. 8. Eth. Nicom. c. 7.
Aequalitate existente, stat iustitiae opus. D. Thom. Ethicorum 8. libro 7.

Aequales omnes sunt numero in potestate populari, qui publicae administrationis participes sunt. Euseb. 5. Ethicorum, capite sexto.

Aequalitas in ciuitate erit, si diuitibus addantur pauperes, & pauperibus diuites, vt si alij decem, alij viginti, videntur autem diuitum sex, pauperum verò quinque, accedant pauperibus quatuor diuitum, & diuitibus quinque pauperum. Aristoteles Politic. 6. capite 3.

¶ DIVISIO.

AEQUALITAS duplex scilicet: Quantitatis, quae requiritur in iustitia commutativa, & quae tantum accipiat, quantum debeat, & conuerso. Proportionis, quae requiritur in iustitia distributiva, & in merito respectu praemij, ex B. Thom. 4. sent. dist. 45. q. 1. art. 1.

Aequalitas est duplex: vna secundum contingentiam: & sic locus & locatum sunt aequalia: alia, quae communem mensuram mensuratur. Alb. Mag. 4. phys. tract. 1. cap. 13.
Aequalitas duplex, rei secundum qualitatem & virtutis similitudinem in intentione: & aequalitas proportionis ad quoddam alterum, rei aequalitas in nullo potest esse commixta: proportionis aequalitas mixtionem ingreditur. Alb. Mag. 1. de generat. & cor. tract. c. 6.

¶ APOPTHEGMATA.

Themistocles. Is facilitate morum multos ciuium sibi conciliat, atque hinc popularem potentiam est adeptus. Itaque cuidam ipsum admonenti: Bene principatum geres Athenis, si cunctis aequalis & communis esse voles: respondit: Nunquam ei sellae infederum, vnde nihilo plus a me ferrent amici, quam alieni. Platarchus.
Diogenes. Pecunijs si quando egeret, eas ab amicis accipiebat.

At cum à quibusdam ob id suggillaretur, quod dignitatem mendicorum more perteret: Imò, ipeo repeto. Reperimus autem mutuum, aut depolitem egentem amico dans, non donat, sed reddico debet: quoniam amicorum omnia debet. Laert. lib. 6.

Epicurus, is mirum in modum Pythagorae institutum imitabat: qui cum doceret, amicorum omnia esse communia, imitabat vt discipuli, quod quisque habebat, deponeret in communem, dicens id esse dissidentium veritus, quam amicorum. Nam si verus est amicus, nihilominus habeo pro meis, quae ille possidet, quam si deponisset. Qui diffidit autem, aut non est verus amicus, aut dubitat de animo alterius. Eras. lib. 8. apoph.

Plato, felicem & beatam esse eam ciuitatem, inquit, in qua voces, Meum & Non meum, proferri non audiantur. eo quod in ciuitatibus, quoad fieri potest, rebus, quae quidem huiusmodi rationis sunt, vt ciues debeant. Sed multo magis huiusmodi in ciuitate conubio excimenda est. Plut. in nupt. praecipis. & Socrates in me 7.

Idem, serui & domini, inquit, amici nunquam erunt. Neque nec improbi, etiam si aequalibus afficiantur honoribus. Improbis etiam aequalia in aequalia sunt, nisi mensuram accipiant. Improbis propter haec vtraque feditioibus replentur Respublicae. Vnde nimis pifcus ille sermo. Ab aequalitate amicitiam procreat. Alii de legib. Srob. serm. 4.

Leon. Eurycratidis filius interrogatus, in qua tandem vita quis possit tuto vitam agere: In ea, inquit, quam qui in ciuitate que plus possident, neque minus: & vbi iustitia viget, imitari debet. Grauius admonuit, aequalitatem esse pacis & tranquillitatis altricem, inaequalitatem feditiois esse seminarium, & locum esse iustitiae, vbi vt quisque potentior est, ita licentius se mit imbecilliorum. Plut. in Laconicis. apoph.

Lycurgus interrogatus, quomodo liceret hostium in terra fugere. Si, inquit, nec alius alio plus requirat. Quo dicto docuitiores esse eos ab hostium incursu, inter quos est aequalitas, & aequalitate concordia. Plut. in loco apoph.

Idem, quoniam intelligebat aequalitatem & ad frugalitatem ad concordiam in primis conducere, fecerat nouam agrorum distributionem, & in singulos ciues aequam portionem distribuere. Itaque, cum dein ex peregrinatione rediens iter faceret peregre recens demersum, conspicere vtque manipulorum aceruos inpositos & aequales, delectatus eo spectaculo, cum riuus dixisset: Tibi vto Lacedaemum videtur multorum esse fratrum, quia per inter se diuiserint hereditatem. Bono principi nihil melius est ciuium concordia, vt sum tyranno nihil formidabilius. Plut. in Lycurgo.

Idem, quum statuisset inuadere delicias, luxum ducere, & in quoque tollere diuitiarum admirationem, instituit Syssitia, haec conuiuia publica. Percorantur verò curae constituit, sic vt singulis conuiuijs pauci cum armis discubuerent: Vt inquit, capere sint ad parendum imperantis: & si quid tumultus incederet, paucos sit dilectum, sitque inter omnes potus ac cibi aequa portio. Denique non solum in esculentis & poculentis, verum, ac in modis quidem aut vasis, auralia re quacunque plus haberet diuites pauper. Plut. in Lacon.

Curius, deuictis Sabinis, cum ex Senatus consulto ei amplius agri modus quem consummatum milites accipere solent, recusat, gregalium portione contentus fuit, dicens: esse malum ciuitatis, non esset satis, id quod ceteris esset satis. Plinius in iustis, capite 3. Viri illust.

¶ ADAGIA.

Aequa concertatio. Cum significabimus duos ex aquo paratos ad disceptandum, xandumque, licebit accommodare carmen illud ex Ilia. 3. Τα πῦρ ἐν χεῖρας ἐξ ἀμφοτέρων ἐξίσταται. ἄριστον δὲ δὴλον ἰσότηρ μετὰ τῶν κατὰ φύσιν. Id est.

Illi inter se tamen pugnavit parantes, Obstant pariter & manas, praecur ag, pila. Par pari. 100 100. Dicitur vbi quid ex aequo moderatum significamus. Pari iugo. Pro eo, quod est, pari studio pariter, conatus. Pertinax contentio.

Quoties ostendimus obstinatum, ac multibrem aequalitatem ipsos contentione, quum neuter ex altero Sult inferior Sult, neuter istud, quod Ilia. 4. Iuno dicit ad Iouem. Καὶ τῶν ἐν ὄρεσιν ἐπιπέσει, ἴσος δὲ ἰσοῦ ἴσος, ὄρεσιν. Id est.

Ipsa etiam Dea sum, genus inde mihi, unde tibi erit. Amicitia aequalitas, &c. Amicus alter ipse. Neque enim quicquam non commune, & inuicem aequalitas: neque dissensio, vbi idem animus: ut in uortium. Vbi cogmentatio duorum in eipum. Aequalitas non parit bellum.